kondade tegevus paisutaks uuesti lõkkele erakondlikud kired ja kõigutaks seda kodurahu-õhkkonda, mille eest valitsus on hoolitsenud.

Oma 1. märtsi kõnes ütleb riigivanem K. Päts: „Seni kuni meil uus põhiseadus maksma hakkab ja selle põhjal uus rahvaesindus kokku on tulnud, ei ole võimalik parteidel ennast avaldada. Valitsus ja valitsust juhtivad jõud ei saa mitte astuda tagasi parteide soovide kohaselt ja parteide esindajaid enda asemele lasta seepärast, et meie hooldamise aeg ei ole veel lõppenud, kuna puudub riigivõimu ja parteide koostöö lava, s. o. rahvaesindus."

Küll aga rõhutatakse valitsuse esindajate poolt korduvalt, et kandidaatide ülesseadmine Rahvuskogusse peab sündima vabalt, ilma valitsuse surveta ja et selle juures ei tehta mingit soodustust ega eesõigust ühelegi kodanike rühmitisele. Kuna kodanike poliitiline või maailmavaateline organiseerimine Rahvuskogu kandidaatide ülesseadmiseks langeb ära, toonitatakse valitsuse esindajate poolt, et kodanikele jääb kandidaatide ülesseadmise võimalus vabal seltskondlikul alusel, mis, nagu selgub hiljem, viib nn. seltskondlike komiteede loomisele kõigis valimisringkondades.

## Ülesehitav töö ja tühjad hällid.

Kuna rahvahääletuse otsusega võeti vastu platvorm ja suund riigielu korraldamiseks rahvavalitsusliku korra alustel, võime tähele panna, et 1936. aastal vaibub meie riigielus teatud otsimise ja katsetamise tung ja et vajuvad isegi tagaplaanile need organisatsioonid ja asutised, mis olid loodud ülemineku-ajajärgul kontakti pidamiseks valitsuse ja kodanike vahel. Huvi koondub üldiselt Rahvuskogu ja sellega koos juba tulevase parlamendi ja uue põhiseaduse



Eesti kroonika 1936, lk. 27